Metamorfoze ciudate...

Am rămas, un moment, descumpăniți, citind într-un material apărut în ziarul „Informația Bucureștiului", că meciul cu Olanda este al 208-lea din palmaresul nostru, cel de-al 207-lea spunîndu-i-se că ar fi fost jocul cu Congo, disputat în decembrie trecut la Kinshasa. Nedumerirea motivată: auzeam PENTRU PRIMA OARĂ despre un meci Congo—România, partida cu pricina fiind anunțată, la timpul respectiv, ca o întîlnire între SELECȚIONATA NOASTRĂ DIVIZIONARĂ și echipa reprezentativă a Republicii Congo — Kinshasa („Sportul" nr. 46 din 26 decembrie 1967). Pe de altă parte, însă, semnatarul materialului, apreciatul ziarist Aurel Neagu, n-are obiceiul de a face afirmații necontrolate. Și-atunci ?

De fapt, nici nu ne-am mirat. Am avut destulă vreme să ne obișnuim cu astfel de metamorfoze : jocuri anunțate sub o anumită titulatură (cel mai frecvent : meciurile în care fotbaliștii noștri se prezentaseră sub titulatura de „Selecționată divizionară"), transformate mai tîrziu, printr-o ciudată alchimie, în jocuri interțări și înregistrate ca atare în palmaresul echipei naționale. Nu întotdeauna, ci de la... caz la caz. Ați înțeles : cînd convenea federației...

Cum s-a ajuns la aceste practici care n-au nimic comun cu etica sportivă ? Punctul de plecare trebuie căutat în frica de înfrîngeri, care, vedeți dv, ar fi putut știrbi „marele" prestigiu al fotbalului nostru. O frică stupidă, care și-a pus amprenta asupra acestui sport, de la echipele de club pînă la 11-le reprezentativ, ducînd la căutarea de adversari modești, în fața cărora să se obțină victorii ieftine, dar cu care să fie păcăliți naivii. O frică permanentă, care, departe de a aduce beneficiile morale scontate, n-a făcut altceva decît să țină fotbalul nostru în loc și să-l coboare, pînă în cele din urmă, la nivelul constatat miercuri, în meciul cu reprezentativa Olandei.

Dar, revenind la tema abordată se observă că, practic, n-a existat niciodată un palmares oficial, pe care forul de specialitate să-l pună la dispoziția celor interesați. Pînă la un moment dat, — mai precis : pînă la meciul de tristă amintire cu Elveția — s-a putut conta, totuși, în mare măsură, pe datele strînse cu grijă de către ziaristul Petre Gațu sau de pasionați statisticieni, ca Frederic Moises și Ion Mihăilescu și de către alții. Este drept că și aceste palmaresuri aveau unele vicii, legate de înregistrarea, la același nivel și a meciurilor care, din diferite motive, prima noastră reprezentativă nu a întîlnit echipe similare (oare ar putea figura în palmares, ca joc de „A" un meci în care primii noștri fotbaliști ar învinge cu 5—0, în cadrul J.O., echipa amatoare a Braziliei ?), dar, oricum, iubitorii fotbalului aveau o evidență precisă, pe care mulți dintre ei o și copiaseră, probabil, în caietele lor. In goană, însă, după false jubileuri, care să acopere slăbiciuni evidente, Federația de fotbal (și răspunderea o poartă fosta conducere a forului de specialitate din acea perioadă), a... reconsiderat o serie de jocuri (bineînțeles, din cele cîștigate !), indicîndu-le ca meciuri... interțări ! Și așa, pe nepusă masă, au apărut în palmaresul echipei naționale meciul de verificare pe care echipa olimpică a Iugoslaviei l-a susținut cu o „selecționată divizionară" (în fapt, Rapidul), jocul amical cu Grecia, la fel anunțat și știut pînă atunci ca o întîlnire în care nu jucase reprezentativa noastră de fotbal, ci tradiționala „selecționată divizionară" etc. In felul acesta s-a ajuns, peste noapte, la cel de-al 200-lea meci, cel cu Elveția în care se sconta o victorie jubiliară, înecată în șampanie și toasturi.

Dar să ne oprim aici. Se cunosc și argumentele, ca să le spunem așa, postume, ale federației și anume că, pe acolo pe unde au evoluat „selecționatele noastre divizionare", organizatorii n-au fost de acord, de multe ori, cu această titulatură neinteresantă pentru publicul respectiv, astfel că au anunțat meciuri interțări (este și cazul jocului cu formația Congo Kinshasa). Dar asta nu schimbă datele problemei.

Un palmares, în orice sport și în oricare țară, constituie un documentar ce nu suferă nici un fel de discuție. Avem, deci, tot dreptul să pretindem maximum de seriozitate și de răspundere în anunțarea meciurilor internaționale, în stabilirea caracterului lor. Măcar de acum înainte să nu se mai greșească ! Dar nu trebuie să ne împăcăm nici cu situația creată. O comisie competentă ar putea acționa cu folos revizuind și actualele date și redînd palmaresului echipei naționale autoritatea cuvenită.

Jack BERARIU

A.S.A. TG. MUREȘ : Urma scapă turma...

F. C. ARGEȘ: Bate?... sau nu bate... pasul Petrolul...

STEAUA : Fii atent, Petrolache, nu-mi încurca pașii

„U" CLUJ : Șezi „ghinișor" țucu-te, că aici e alt „curent" și te poți arde...

MARIA SA SPECTATORUL : — Ei și acum am timp să-mi dau jos barba, că în toamnă iar mi-o pune federația...

„BRIUL PE ȘASE"

INSCRIPȚIE PE ULTIMA ETAPĂ A CAMPIONATULUI

Mîine se va încheia un campionat pe care un pictor peisagist l-ar zugrăvi în culori terne, cu 2—3 nuanțe destrămați de culoare roz. Un campionat precedat de uvertura afirmațiilor optimiste și de corul asigurărilor uitate, cîntate în acel limbaj normat, ca simbol al gratuității și vidului profesional : „au avut loc consfătuiri pentru... ; au fost luate măsuri pentru... ; a crescut capacitatea de efort a fotbaliștilor ; jucătorii au fost pregătiți să aplice elastic ideea noastră de joc, în funcție de... : se observă noi acumulări tactice, s-a îmbunătățit organizarea jocului ; arbitrii s-au pregătit intens ; **turneul a fost un schimb de experiență cu fotbalul brazilian** (sublimă și reconfortantă afirmație). **El ne-a oferit posibilitatea să verificăm adevăratul potențial al jucătorilor** (clișeul verbal la mare cinste)... **Cu toții și-au îmbogățit bagajul cunoștințelor tehnice, cu scop aplicativ** (prețiozitate anti-metodică, deoarece tehnica nu se învață într-un turneu ci în sute de antrenamente la vîrsta maximei receptivități)... **pe baza concluziilor trase la sfîrșitul turneului va putea fi alcătuită viitoarea echipă națională** (meciul cu Olanda, o strălucită confirmare, ne-a arătat că a și fost...) etc. etc. etc. Textul subliniat nu reprezintă o mostră de umor negru, ci un pasaj din declarația antrenorului Angelo Niculescu, făcută la întoarcerea din Brazilia.

Vorbe și propoziții la care ne-am imunizat, după ce s-a crezut o vreme că ele spun ceva. Luate cîndva în serios, dar urmate mereu de etalarea unui fotbal schimonosit, scheletic. Multe echipe și numeroși jucători evoluează, involuînd. După ce vezi atîtea partide anodine de campionat sau de cupă, optica despre fotbal ți se deformează, simțul apreciativ se derează, exigența ți se moleșește, te scufunzi în acest peisaj sterp și încerci să crezi că, probabil, fotbalul arată la fel pe toate meridianele. Pe micul ecran ne întîlnim, însă, periodic cu adevăratul fotbal, cu marele fotbal și, astfel, grație televiziunii, gustul nostru nu se pervertește, ochiul se corectează, iar confuzia valorilor se destramă.

Vorbe, ședințe, consfătuiri, frunți încruntate, atitudini de morgă, o întreagă recuzită existentă în birourile federației, minuită ca să creeze sentimentul acțiunilor fertile (de parcă sentimentele se nasc și se mențin cu stasuri verbale, fără acțiuni și fapte pilduitoare). Non-intervenția în punctele nevralgice ale fotbalului nostru, submediocritatea majorității partidelor de campionat (Em. Vogl afirma într-un interviu acordat ziarului nostru, după șase etape, lipsa de formă a tuturor echipelor, stare de fond întreruptă ulterior și sporadic, abia, de două-trei formații), inconsistența tactică și incapacitatea echipelor reprezentative (A și de tineret) — iată microbilanțul sezonului care se încheie mîine, cu excepția jocurilor de Cupă și de baraj.

Din puținul farmec ce l-a avut campionatul, majoritatea acestuia s-a concentrat în ultima etapă. Locurile 1, 13 și 14 vor fi ocupate definitiv abia mîine seară. Trei partide sînt înscrise pe „en-tete"-ul etapei. A.S.A. și Steagul roșu vor încerca să ajungă la mal în dispută directă. Progresul și F.C. Argeș au aspirații egale dar de semn contrar. Bucureștenii vor puncte pentru evitarea barajului, iar trupa lui Ion Bălănescu are nevoie ardentă de victorie pentru a duce la Pitești primul blazon de campioană. Destinul argeșenilor (în ușoară revenire de formă, după criza care i-a marcat nemilos în retur) depinde, însă, de partida echipa care vrea să rămînă în fotoliul de onoare al clasamentului. Băieții lui Oană nu mai așteaptă de la acest campionat decît să se termine. Și această stare de spirit ar putea fi favorabilă echipei Steaua. Ambele pretendente la titlu joacă în deplasare și teoretic e mai ușor de cîștigat la București, decît la Ploiești, dacă Petrolul își va apăra șansa cu toată capacitatea. Vom evita să pătrundem în labirintul ipotezelor, atitudine mai primejdioasă decît oricînd, acum, înaintea ultimei etape, aranjată parcă de mîna unui maestru al suspensului. **Vom adresa, în schimb, celor șase echipe o invitație la totală sportivitate, amintindu-le elementara datorie de a lupta loial în toate sensurile, în fiecare minut, în fiecare fază.**

Numai astfel, ultima etapă ar putea proiecta un spot de lumină pe tabloul campionatului.

Remus BOGDAN

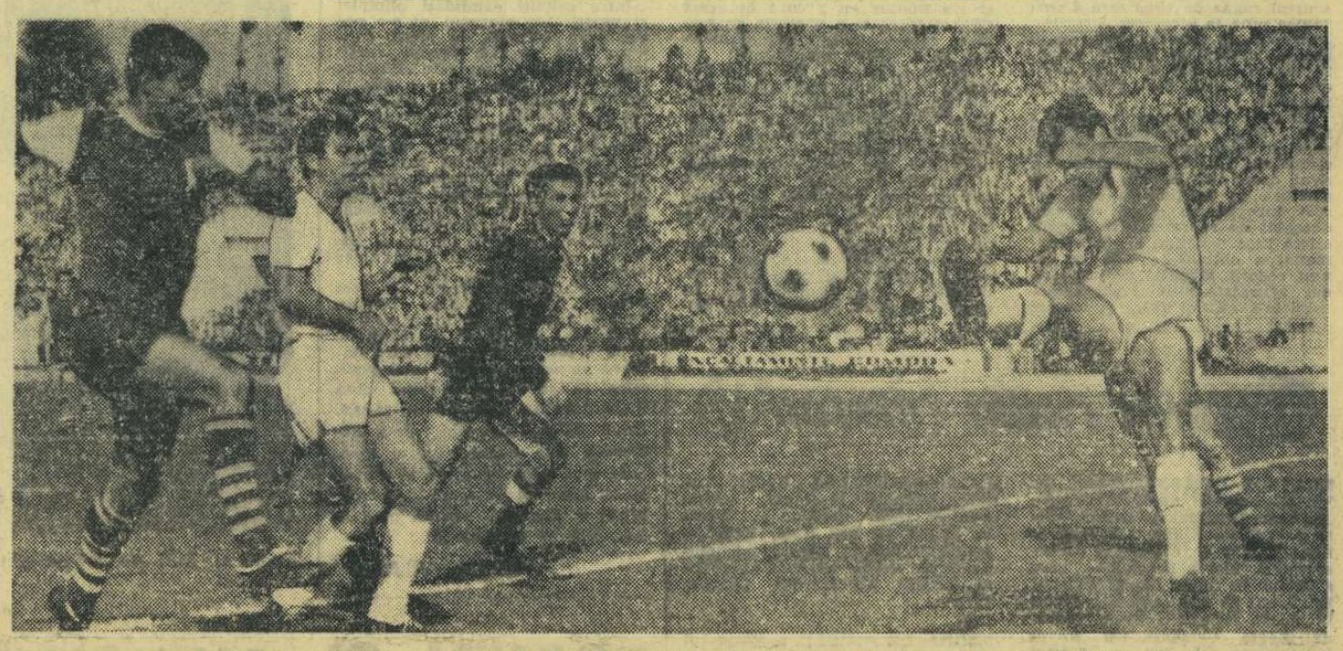

Luptă aprigă pentru victorie. Iată o temă perfect ilustrată de dinamica acestei fotografii

Foto : V. BAGEAC

CURATĂ COLABORARE!...

Să vezi și să nu crezi ! O echipă de fotbal — în speță **Gloria C.F.R. Galați** — pierde la masa verde un meci pe care trebuia să-l joace acasă, pe motivul că n-a asigurat terenul unde urma să aibă loc partida.

Partida Gloria C.F.R. — Minobrad Vatra Dornei trebuia să se dispute pe stadionul Portul roșu, al cărui proprietar este clubul Politehnica. Dar, proprietarul n-a fost anunțat ÎN SCRIS de către cei de la Gloria, precum că au nevoie de acest teren, și, la ora începerii jocului, PORȚILE STADIONULUI ERAU FERECATE CU LACĂTE. Echipele au intrat, totuși, pe o ușă de... serviciu, iar 200 de spectatori — întreprinzători și ei de mama focului — au sărit gardul. Jucătorii s-au echipat, arbitrii așișderea și urma să înceapă meciul. Dar clubul Politehnica, reprezentat la stadion de secretarul său, S. BATARAGĂ, nu s-a lăsat înduioșat de rugămințile fotbaliștilor gălățeni și nici de cele ale oaspeților, veniți de la sute de kilometri să-și dispute ultimul meci din sezon. „N-avem scris și basta" — spunea tov. Bataragă. Au început discuții penibile, oamenii s-au luat la ceartă. Era ca la piață — ne scrie corespondentul nostru, **T. Siriopol.** Cîțiva trăgeau de fanioane, unii puneau plasele, alții le dădeau jos...

Evident, conducerea asociației Gloria este în culpă. Dar, în mod evident, neglijența ei pălește în fața manifestării condamnabile de birocratism și a lipsei de colaborare de care a dat dovadă reprezentantul clubului Politehnica, tov. Bataragă.

Grav este și faptul că toate „discuțiile" s-au purtat sub privirile unor tovarăși din conducerea C.J.E.F.S. care, culmea, au apreciat ca bună poziția celor de la Politehnica (!?). **AL. C.**

V-a folosit „experiența-B"?

—Discuție cu trei jucători și un antrenor de la Politehnica Iași—

Dulcele tîrg al Ieșilor a redevenit, după un an de „relache", una din primele scene ale fotbalului românesc.

Este o bucurie pentru mulți iubitori ai fotbalului din țara noastră și, s-o recunoaștem, și pentru numeroși cronicari, care, urcînd prin nostalgicul Copou, spre arenă, vor avea prilejul să revadă mai des bătrînul tei al lui Eminescu...

Nimeni nu se îndoiește că Politehnica Iași este VALORIC o echipă de „A". A fost și cînd a retrogradat din prima divizie... De ce a căzut ?

Pentru că, deși înmănunchia un buchet de talente autentice, „11"-le ieșean era lipsit de o maturitate indispensabilă supraviețuirii într-o întrecere de anvergura și dificultatea primei noastre divizii.

Și echipa ieșeană, urcată la un moment dat pe primele trepte ale campionatului diviziei A, a început să le coboare vertiginos, iar anul trecut s-a... rostogolit în „B". Veștile sosite periodic de la Iași ne anunțau, însă, mereu că tinerii fotbaliști de la Politehnica acuză bărbătește „lovitura soartei" și reacționează ca niște autentici fotbaliști.

A venit și partida de „Cupă" cu F.C. Argeș, în care ieșenii au aplicat cea mai severă corecție din ultimii doi ani echipei lui Dobrin (5—1), meci pe care autorul acestor rînduri l-a putut aprecia „de visu", constatînd că talentul fotbaliștilor de la Politehnica n-a ruginit în divizia B. Era și firesc...

Revenirea Politehnicii Iași în prima divizie a țării ne-a inspirat această discuție pe tema utilității „experienței-B" pentru „11"-le moldovean.

Iată ce ne-au declarat trei „soliști" ai echipei ieșene, un actual și doi foști titulari ai primei reprezentative a țării, precum și unul dintre antrenorii formației.

AUGUSTIN DELEANU :

„Acest an ne-a călit mult. In divizia B se joacă mult mai tare, mult mai dur, ca în „A". N-ai timp să ții mingea. Dacă o păstrezi ceva mai mult la picior, ești, în 70 la sută din cazuri, faultat. Fundaș fiind, eu am la sfîrșitul acestui campionat picioarele acoperite de lovituri și abia aștept concediul la mare, la nămol, ca să mă refac... Vă asigur că stagiul nostru în divizia B ne-a învățat multe lucruri".

AURELIAN CUPERMAN :

„Majoritatea jucătorilor noștri n-au trecut prin «școala» diviziei B. Am promovat direct de la juniori în divizia A și n-am cunoscut pînă în acest an... greul. După părerea mea, în „A" se joacă mult mai ușor ca în divizia B. Poți conduce mingea, poți dribla fără teamă de a fi secerat din senin, de la spate, sub ochii obișnuiți ai arbitrilor care recunosc și ei că în divizia B meciurile depășesc de multe ori nota bărbătească.

Pentru înaintașii noștri, mai ales, anul acesta de retrogradare a însemnat o «probă a focului». Ca să cîștigăm jocurile, a trebuit să ne «batem» cu fundașii adverși, să primim lovituri, să rezistăm și să marcăm...

Vă asigur, anul acesta a fost o școală pentru noi".

MIRCEA CONSTANTINESCU :

„Poate că pe plan pur fotbalistic am pierdut ceva în acest an. Adică n-am progresat, cum am fi făcut-o în divizia A. Ca oameni, însă, vă rog să mă credeți, sîntem alții. Am învățat să ne «batem» pentru rezultat. De altfel, în această direcție am devenit discipolii echipelor britanice. O să ne vedeți pe teren..."

ȘERBAN JUSTIN (antrenor de 13 ani la clubul ieșean) :

„Stagiul în «B» a fost util sub toate aspectele. Fotbaliștii noștri au fost în măsură să tragă singuri concluziile prin raționamente comparative. Primul rezultat al acestui an este că tinerii noștri jucători au devenit mai dirzi. După părerea mea, «experiența B» va da roade pe toate planurile. Primele probe o să le vedeți la toamnă".

Marius POPESCU

Dialog cu cititorii

● **Tov. I. LOGOFĂTU** și **A. POPESCU, din Tr. Severin, str. Semenic nr. 17—19,** într-o scrisoare trimisă la redacție, se arată nemulțumiți de hotărîrea luată de Biroul F.R.F. privind rezultatul meciului Metalul Tr. Severin — Victoria Tg. Jiu. Semnatarii scrisorii întreabă de ce F.R.F. a mai admis contestația asociației Metalul, dacă ulterior și-a infirmat propriile decizii.

Despre acest meci s-a mai scris în ziarul nostru. E bine să precizăm însă, cîteva lucruri. Contestația echipei Metalul a fost primită la federație dintr-un motiv foarte simplu : fiecare formație are dreptul să depună contestație, dacă consideră că adversarul a comis vreo abatere în folosirea unor jucători. Federația, prin comisia de competiții, este datoare s-o primească și s-o discute. Cum comisia sus-amintită a analizat cazul — se pare — superficial, Biroul F.R.F. — ca for superior — a infirmat hotărîrea luată. În cazul echipei Victoria Tg. Jiu nu era vorba de abateri de la regulament. Semnătura medicului era însoțită de o ștampilă triunghiulară (putea să fie și trapezoidală sau de altă figură geometrică) și nu... rotundă (!?). Or fi susținătorii echipei Metalul supărați, dar măsura luată de Biroul F.R.F. — de a omologa rezultatul de pe teren — este cea mai justă.

● **Tov. L. VARGA. Sibiu, str. Magheru, nr. 52,** propune înființarea unui sistem de loterie cu premii la care să participe spectatorii de la meciurile de fotbal, pe baza biletului de intrare pe stadion. Aceasta, spune dînsul, ar contribui la mărirea numărului acelor ce asistă la jocurile de fotbal. Poate că în perioada de vacanță cluburile vor reflecta asupra acestei propuneri. Dar cine iubește un sport, vine pe stadion și fără să fie stimulat de perspectiva de a cîștiga o mașină de ras sau, să zicem, un disc cu Rita Pavone. Bine ar fi ca echipele noastre să le ofere spectatorilor mai mult fotbal. Atunci, toată lumea ar fi mulțumită și n-ar mai avea nevoie de compensații.

● **Tov. VALI CATARGIU, comuna Stîlpu, județul Buzău** și **N. CHIRIȚĂ, comuna Puiești, din același județ :** Pentru datele privind jucătorii N. Ionescu și Dragomir (Petrolul) și Gruia (Steaua) vă rugăm să vă adresați cluburilor lor. Cu acest prilej aveți ocazia să deveniți și membri susținători ai echipelor respective. La cealaltă întrebare răspunsul e foarte simplu : cei doi frați din echipa Angliei de la C.M. sînt B. și J. Charlton.

● În numele unor colegi de școală și de joacă, **elevul V. ONIȚĂ, din comuna Chimitelnic, jud. Mureș,** ne scrie următoarele : „Duminica trecută, în timp ce ne jucam pe terenul de fotbal cu o singură poartă (deoarece pe cealaltă au răsturnat-o vacile cooperativei agricole), doi cetățeni înalți, tari și curajoși ne-au cerut mingea. N-am vrut să le-o dăm și, ca urmare, au început să ne înjure și să ne gonească de pe teren. Ne trimiteau pe un loc unde intrai pînă la glezne în noroi. De la un an la altul, ni se tot schimbă terenul de sport. Vă rugăm să ne ajutați". Dragă Oniță, să sperăm că, citind aceste rînduri, conducerea C.A.P. și Consiliul popular comunal se vor îngriji ca pe viitor să fiți scutiți de asemenea lucruri neplăcute, repartizîndu-vă un teren unde să faceți sport fără teama de a fi din nou puși pe fugă.

● **Tov. I. IONESCU, Timișoara, str. Mangalia nr. 34.** Acum cînd calendarul competițional intern la fotbal e mai „sărac" în evenimente, ne vom strădui să asigurăm mai mult spațiu altor sporturi, în special celor de sezon. Dacă dv considerați că ziarul nostru nu trebuia să se ocupe de Congresul A.I.P.S., ca și de anunțarea celorlalte evenimente de care aminteați, credem că faceți o greșeală. Ce legătură a avut ziarul SPORTUL cu congresul A.I.P.S. ? Să vă explicăm ce reprezintă aceste inițiale : Asociația Internațională a Presei Sportive. Este o legătură, nu ? Mai ales că noi am avut și cinstea de a fi gazde.

Constantin ALEXE

Contribuții românești la progresul aviației mondiale

(Urmare din pag. 1)

cursurile internaționale de aviație de la Aspern (Viena) din anul 1912, cînd aviatori de valoare consacrată, ca Molla și Roland Garros — francezul care a traversat, în zbor, cel dintîi, Marea Mediterană — îl elogiau și-l porecleseră, în semn de duioasă admirație, „musca zănatecă".

Începuturile cu precursori îndrăzneți au deschis largi orizonturi generațiilor ce au urmat și, atît în construcție, cît și în zborul propriu-zis, școala românească a cunoscut succese marcate prin active contribuții la progresul aviației mondiale.

Aparatele de zbor făurite în țară — între care avionul cu aripă joasă produs în 1930—31 la I.A.R. Brașov, care promova o soluție îndrăzneață încă de acum aproape patru decenii — precum și alte avioane S.E.T., ICAR — apoi întîia suflerie aerodinamică de la Institutul politehnic din București, care era și prima din sud-estul european, urmate de alte numeroase realizări au atestat valoarea inginerilor noștri constructori și proiectanți în domeniul aviației, așa după cum consacră puterea de producție a muncitorilor din industria aeronautică românească.

Azi, avioanele utilitare și sanitare construite în țară ating nivelul celor din străinătate, prețuite ca atare, ia cercetarea științifică desfășurată în Institutul de mecanică a fluidelor al Academiei noastre, și în alte părți, ca și prezențele specialiștilor români în confruntările internaționale, afirmă, tot mai temeinic, posibilitățile tehnicii noastre înaintate și în domeniul științelor aviatice.

— Știm că Federația Aeronautică Internațională v-a conferit diploma *„Paul Tissandier"* și că, simultan cu activitatea științifică ce-o desfășurați, vă interesați de orice activitate a aviației de masă și de tineret. V-am ruga să ne vorbiți și despre acest domeniu.

— *Progresele aviației noastre de tineret sînt evidente. În zborul mecanic, în planorism, în parașutism ca și în aeromodelism, România este un concurent respectat și chiar temut în competițiile în care apare în lume, obținînd titluri de campionat și recorduri care sînt, o dată cu o recunoaștere a valorii, și o contribuție activă la progresul aviației mondiale.*

Ziua Aviației e un popas festiv, în care maturitatea constructorilor de avioane, succesele aviației comerciale azi purtînd cocarda românească aproape pe toate meridianele globului, elanul tinerilor zburători sportivi și vigoarea forțelor militare aeriene ale patriei noastre ne îndeamnă să ne gîndim cu mîndrie în trecut și să privim cu încredere viitorul, spre orizontul luminos al destinelor aviației românești — a încheiat academicianul **Elie Carafoli, om de știință emerit, binecunoscut în țară și peste hotare.**